

ĐÃ LÀ HÔM QUA

Nửa tôi rồi cũng theo người
Nửa tôi còn lại với đời mai sau
Tóc xưa thoáng đã phai màu
Môi xưa chắc đã úa nhàu thời gian?

Thôi thì ngày ấy muộn màng
Thì thôi mắt cũ nhìn ngang phía người
Tôi về nhìn lại chút tôi
Mới hay hương phấn cũng rời thịt da

Nhắm chừng mấy chục năm qua
Mà sao vết xước vẫn là hôm nay
Ngực người lướt nhẹ lòng tay
Mà muôn nỗi nhớ rót đầy trăm năm

Dấu môi từ thuở đêm nằm
Còn vương tóc sợi những trâm tích xưa
Giờ thì năm tháng đong đưa
Giữa hai nhịp thở vẫn chửa nhịp đau

Qua rồi mấy cuộc bể dâu..!

NGUYỄN VINH LONG